

Paul Rink.

kendam, met een gelaat als van oud leer, de handen mager en verweerd, het afgetobde lijf onder het schamele kleed, alles even hoog opgevoerd naar het leven, ook de zachte oogen die het beeld van die oude stakkerd zoo hoogst sympathiek maken. Ik zag daar ook de kapitale aquarel, bijbellezende oude man en vrouw, van de jongste tentoonstelling der Hollandsche Teekenmaatschappij, die iedereen bewonderde om de verbazende détail-studie van de koppen, maar tevens om het sentiment in de voorstelling. Want dit is de mooie kant van Rink's streven naar objectieve uitvoerigheid, dat hij er altijd iets subjectiefs bij geeft: een eigen dichtelijke opvatting van de dingen, een artistieke keus, die elk zijner composities belangrijk en aantrekkelijk maakt.

Van al een poos geleden dagteekent in de collectie-Bakker een aquarel van een jong meisje met een zwart fluweelen baret, hoogst gedistingeerd van stand en houding van het fijne kopje. Zij houdt een ruikertje madeliefjes in de hand, dat zij innig bewonderend gadeslaat. Een dergelijke schilderij is ook in 't bezit van den heer Nijland te Dordt.

Op de jongste tentoonstelling in *Arti* had Rink drie zeer fraaie stalen van zijn allerjongste werk, tafereelen naar de natuur te Hattem genomen: de grootste aquarel, een blond meisje dat met haar zusje op den rug in de felle zomerzon over het veld loopt, een prachtige impressie bijna levensgroot naar 't leven, kloek gebouwd de figuren en vol leven de gelaatstreken. Maar het knapst van de drie was de melkmeid, met haar emmers over het land loopende, den rug naar den toeschouwer gekeerd. Elk toetsje in deze teekening draagt bij tot de natuurlijke beweging van het figuur en tot het fraaie modelé onder het strakke jakje en de sluike plooiën van den rok. Alles was hier met evenveel liefde en met evenveel bekwaamheid op de juiste plaats gezet. Als aquarel vind ik dit enkele figuur een der meest complete werken van Rink, waarin niet alleen de teekenaar, maar ook de fijn voelende colorist in uitblonk. Dit laatste is niet altijd het kenmerk van zijn werk. Het

coloriet kan bij Rink wel eens tot ruwheid overslaan.

* * *

De tentoonstelling in *Arti* openbaarde mij tegelijk het talent van mevrouw Corry Rink-Boellaard. Zij had daar een kijkje op de Brink te Hattem, met twee buurwifjes in de schaduw van de mooie kastanjeboomen. Ik vond in deze aquarel uitmuntende qualiteiten, vooral iets zeer frisch in 't coloriet, dat ik ook waarnam in hare geschilderde landschapstudies die ik mocht zien op het atelier van haar man, uitbeeldende verrukkelijke kijkjes van open plekken in het bosch van Moolecate. Daar wordt 's zomers en 's najaars heel wat gestudeerd, daar komen de Amsterdamsche leerlingen over om onder leiding van Rink de dingen zoo geheel anders te zien dan in het mufte atelier, daar worden nieuwe ontdekkingen beraamd in 't Oldenbroeksche, waar heimelijk verborgen voor de buitenwereld, zulke mooie typen van vrouwen wonen; dan gaat men ook wel het Overijselsche in en ontdekt er het verrukkelijke Giethoorn en het om 't menschenras hoogst eigenaardige Staphorst, en dan treurt Rink dat bij het heele lange leven van de kunst dat van het individu zoo kort is om dat alles te genieten en te verwerken.

Ik meen dat een kunstenaar zich gelukkig mag achten, die op zijn 38ste levensjaar reeds zoo veel waardevolle bagage het zijne mag noemen. *) Als ik terugdenk aan mijn bezoek aan zijn ateliers te Hattem en te Amsterdam, dan herinner ik mij de studies van zijn Dorps-philosophen; een groote aquarel in aanleg, kinderen met bloemen spelende in een ruim, zonnig weiland; een schets van Joelende kinderen bij 't uitgaan van een school; een prachtig gemodelleerde roodbonte koe, hoog opgevoerd in rijpheid van kleur, van intens, warm licht in koele schaduwpartijen, dan weer het rustige havengezicht van Monnikendam, een schilderij zooals alleen een

*) Hier zij even aangeteekend, dat Rink in 1899 te Amsterdam de gouden medaille van *Arti* behaalde en dat hij dezen zomer op de wereldtentoonstelling te Parijs bekroond werd.